

רינוני רון

גרונ עמוקה (6) הצלחותיה של בת החעשיין

תהינו אותי אם אני יודעת מה רוצה ממני, השכנע, הגרונ. כסיפור הזה צריכים ממש להתאמץ כדי למצוא את הפואנטה, אם בכלל. הגרונ טוען שצריך לפרגן לעיתונאים, והוא צודק בהחלט, אבל בסוף הוא מכניס לגיבורת סיפורו, שהיא מצליחה. די בכוחות עצמה, את ההגש על הדי. וכך שידה לי הקול המיסתורי. עיתונאים צריכים לפרגן לקולגות. הנה עיתונאית, בעיתון שפעם הגרונ את עצמו כהנפוץ ביותר במדינה. (מעניין באיזה עיתון מדובר). העיתונאית היא בתו של תעשייין ידוע, ידוע מאד-מאוד. אבל היא חותמת על כתובתיה בשם מיישפתה של בעלה החדשים. זה נכון, שלא פעם יוצא לה לראיין ו/או לכתוב על מידעיו של האבא שלה, כמו, למשל, על רפי הרלב מאר-ענן, דויד סוסר ממלונח ידן, ופעם אחת היא אפילו ציטטה את אביה הרומינגסי. אבל את הרך לעיתונות ולעיתון הספציפי הזה היא עשתה לבד, ואומרים שגם את הילנות של כל החשובים והמפורסמים, המעטרים את כתבותיה, היא פותחת די בכוחות עצמה.

דיאן קיטון עם וודי אלן בברט, אני הולי' כובע רחבשוליים ומיסקפי-שמש

סתם פגישה תמימה של שני אנשים שהיה להם פעם רומאן ארוך. אם זה ככה, אז למה הם התגנבו?

סקופ עולמי - הכגישה החשאית של וודי אלן ודיאן קיטון

קולגה שלי, עיתונאי ישראלי תיק המתגורר במימס אלה בניו-יורק, הגיע לחופשת-מולדת, הרים שפופרת-טלפון לאמור שלום, ובאותה ההזדמנות אמר שיש לו בשבילי סקופ בינלאומי, סיפור שלא פורסם בשום מקום. וככה הוא סיפר: ישבתי עם ידידה במסעדה אינליין בניו-יורק. מקום מפורסם, יוקרתי. וודי אלן אוהב לאכול שם. רצינו לשבת ליד שולחן באולם המרכזי, במקום טוב, אבל לא היה מקום. המלצרית הציעה לנו לשבת במקום פחות טוב, בחדר הסמוך למיטבה, שם היו מקומות פנויים. אני אוכל, ופתאום רואה פרצוף מוכר, ממושקף, מציץ מדלת המיטבה. זה היה וודי אלן והוא קרא לבעלת המקום, איילין. ראיתי אותה פתחת דלת צדדית, שדרכה נכנסה אשה נאה מאוד, לבושה במעיל בעל צווארון מורם, שכיסה כמעט את מחצית פניה. את החצי השני הסתיר כובע שחור רחב-שוליים. וחוז מזה, ליתר ביטחון, היא הסתירה את עיניה מאחורי מיש פקיים כהים. למרות הכל, אייפסר היה שלא לזהות את דיאן קיטון. היא עברה ממש ליד השולחן שלי, והוא התגנב בעיקבותיה. זה די הפליא אותי, מכיוון שבדיוק 10 ימים לפני כן ילדה לו מילה סארר את ילדו הראשון. נניח שאנחנו רוצים להיות טובים, ולשער שזו היתה רק פגישת-עבודה בין בימאי ושחקנית או

סרבני דיבור

לפעמים אני נוחתת על סרבני-דיבור, כאלה שאני רוצה לשאול אותם שאלות, אבל הם לא רוצים לענות לי. זכותם. אחת כזאת היא שרון ליפשיין, ומרת.

צבי טל, העולם הזה

שרון ליפשיין בבקשה לפנות ליחצונות...

שמעתי שהיא עומדת להתחתן בקרוב עם החבר שלה מזה שלוש שנים, דני לוי, מתופף, שנותן קצב גם לה, גם לזמרים אחרים. רציתי להגיד מול-טוב ולשמעו מתי בדיוק החתונה, איך הם הכירו זה את זה, דברים כאלה. אבא שלה, ארון ליפשיין, אמר לי בחיבנות

המתנחלים רוצים באריק איינשטיין

אם אגלה את שמה, היא ממש תכעס עליי. או לא. היא אמרתי די ידועה. לא מומן היא תהי קשה איתי, שאלה אם אני יכולה לעזור לה למצוא את מיספר-הטלפון של אריק איינשטיין.

התעניינתי בשביל מה היא צריכה את הזמנה, והיא אמרה, נקול קצת מבוויש ומתנצל, שזה לא בשבילה. זה בשביל הבן שלה, שהוא מתנחל בשטחים הכבושים. היא לא אמרה. מתנחל בשטחים הכבושים. את זה אני אומרת. היא אמרה: הבן שלי חברים שלו רוצים שאריק יבוא לשידור בעצרת שהם מארגנים, כדי לחזק את ידיו של ראש-המשלה יצחק שמיר, לפני שהוא ממריא לחו"ל. הם רוצים דווקא את אריק, כי הוא, עו כמה שידוע להם, מעולם לא הודחה עם שום מיפלגה, שלא כמו זמרים אחרים, שהודחו עם השמאל. חוץ מזה, יש לאריק שיר, המדינה הולכת פ"פן, וזה ממש מתאים להפגנה שלהם.

הייתי עדינה, ולא אמרתי לה שאני חושבת שובלל הבן שלה והחברים שלו המדינה הולכת פ"פן, אבל הצעתי לה, מתוך ידע אישי, להודיע בשטחים הכבושים שהם יכולים לשכוח שם מאריק אינשטיין, ולהפס להם זמר אחר.

גלי עטרי נעלמה לו

הוא עיתונאי צעיר, שרצה לראיין את גלי עטרי. הבחור התקשר עם האמרגן של גלי, סולו יורמן, ושאל אם זה אפשרי. סולו אמר שזה בסדר, בתנאי שהשאלות לא יהיו אישיות מדי. העיתונאי, כחור עדין ובעל טאקט, ענה: אני אשאל והיא תענה מה שהיא רוצה. ביום ובשעה שנקבעו הגיע הבחור לדירתה של הזמרת בשיכון-בבלי, צילצל בפעמון ולא נענה. הוא ירד, המתין חצי שעה במכוניתו, וניסה שוב. אף אחד לא היה בבית. מושפל ונעלב הוא עזב את המקום. ציפה שיתקשרו איתו כדי להסביר מה קרה, אבל איש לא צילצל. בסוף היום הוא התקשר עם האמרגן, ציפה להסבר, שמע שהיתה טעות, לא שמע התנצלות. הבחור לא התייאש, וביקש לקבוע מועד חדש לראיון. אני אתקשר איתך, הבטיח יורמן. מאז עבר בערך חודש, והעיתונאי עדיין מחכה.

טופול לומד גמרא

ידידי, העיתונאי הנ"ל, עשה תחנה בלונדון לפני שהגיע לארץ, ופגש שם מוכר, חיים טופול. הוא סיפר לטופול שבאחד העיתונים בארץ נכתב שטופול ישב במסעדה בלונדון, בחברת בחורה צעירה ונאה, אנשים בשולחן הסמוך לטו עיניים, וטופול העביר להם פתק: הנערה היושבת בחברתי היא כתי. בעיקבות הפתק נוצר קשר, אחר היושבים ליד השולחן

חיים טופול ובתו ענת לא מכיר את יאיר רבינוביץ

הלוטשי-עיניים היה יאיר (מסיההכנסה) רבי-רבינו, וטופול ובתו הזומנו לשבת עם רבינוביץ וחבריו.

כשקראתי את הסיפור, חשבתי שהוא סיפור מאוד נחמד. גם טופול חושב שזה סיפור נחמד, אבל ידידי הביא לי, ישר מפיו של טופול, את הציטוט הבא: לא ישבתי בזמן האחרון עם כתי במסעדה, אני לא זוכר אנשים בשולחן סמוך שהסתכלו בי, לא הומונתי לשום שולחן, ואני לא מכיר את יאיר רבינוביץ. מה שטופול עושה זה ללמוד גמרא. מדי יום ראשון, אחרי-הצהריים, הוא מגיע לביתו של ידידי,

ריבקה זוהר ורמי גוברניק ניפרדנו, אין שום סיבה...

שהיא אסרה עליו למסור את מיספר-הטלפון שלה, והיפנה אותי אל היחצנית שלה. בסדר, אני מבינה, היא מאוד חשובה. או התקשרתי עם היחצנית, שגם היא אשה נורא חשובה, והשארתי הודעה מפורטת למה התקשרתי. היא לא החזירה צילצול. כמו שאמרתי, שתיהן נורא חשובות. עוד אחת שלא בא לה לדבר איתי השבוע היתה ריבקה זוהר, שנפרדה, אחרי שנתיים של ביחר, מהחבר שלה, רמי גוברניק. את רמי, כתב הטלוויזיה לשעבר, פגשה כאשר חזרה לארץ, והוא היה האחראי לסיפור המצולם של גמילתה מסמים קשים. ריבקה אמרה השבוע רק: גפרדנו, אין שום סיבה, זו החלטה של שנינו, איש רצונו יעשה.

אחר-כך צילצלתי אל איציק עצמון, האח הקטן של ענת, ואמרתי לו ששמעתי עליו כל מיני דברים — שהוא מופיע בתור קוסם, שהיה לו רומאן רציני עם דפנה ארמוני, שהוא היה במסיבה הזאת והאחרת, אבל איך זה שאף פעם לא ראיתי, בצילום, איך הוא נראה. עצמון ענה בתכיכות שהוא לא הצטלם בכוחה, כי עדיין אין לו שום דבר חשוב לספר. הוא חושב ברצינות על קאריירה של חחקן, כמו אחותו וכמו אבא שלו, שמוליק, ולכן גרסם לסטודיו של ניסן נתיב. אני מבטיח להיות איתך בקשר כשהיה לי מה לספר, אמר. כאשר אמרתי שאני סקרנית לדעת איך הוא נראה, האם הוא בכלל דומה לאחותו היפה, הצלחתי להוציא ממנו, ממש בכוח, את המישפט: אני הגירסה הגברית של ענת עצמון.

הרומאן של המנהיג והמלצרית

הוא פוליטיקאי ידוע מאוד. נשוי. היא גרושה, בת 24, אם לילד. נראית טוב. לפני שנה בערך היא היתה מזוכירתו. אני לא יודעת מה היה ביניהם או, אבל עכשיו, ככה ריווחו לי, יש להם רומאן. פגישות חשאיות, וכל מה שקורה ברומאן שאחר הצדדים בו אינו פנוי. היא כבר לא מזוכירה, לא שלו ולא של אף אחד אחר. כיום היא עובדת כמלצרית. נראה לי שזה דווקא די נוח. הוא תמיד יכול לכזב לאכול שם.